

Kære Fru Løw!

Allerførst skal jeg paa Martinus Vegne sige Dem en hjertelig Tak for det tilsendte Beløb og for Deres kærlige Hilsen til ham, en Hilsen som han var umaadelig glad for; dernæst vil jeg gerne bede Dem modtage min egen oprigtigste Tak for den tilsendte Julegave, en Tak til hvilken jeg vil føje min dybeste Taknemmelighed for alt hvad De og Deres Mand betød for mig i det svundne Aar.

Der er Tider hvor jeg griber mig selv i at længes efter Dem kære Fru Løw, jeg ved ikke, men det var ofte for mig, som om Deres smukke og tyste Vasen ligesom gød en Fred ind i mit Sind og gjorde at mange Ubehageligheder svandt ind til intet; men nu varer det jo heller ikke saa længe inden vi atter ser Dem herhjemme. Martinus skriver jo stadigt med Flid paa første Hefte af "Livets Bog", nu mangler der snart kun et lille Kapitel, saa er det færdigt fra hans Haand, - en snart længe ventet Stund. Imidlertid føler jeg mig overbevist om at de forskellige Læsere, naar de endelig sidder med denne Bog i deres Haand, vil tilgive ham alle Forsinkelser; thi dels er den jo langt over dobbelt saa stor som først bestemt, og dels er dens Indhold af et saa enormt Omfang at selv det mest hungrende Sind i den vil finde Føde for lange Tider.

Det har været os en meget stor Glæde at arbejde sammen med den Bogtrykker der fik dette Arbejde overdraget, sjældent har jeg mødt et Menneske der har modtaget en Bestilling med en saadan Forstaaelse og Interesse som han har modtaget denne Opgave, saavel som man ikke

kan andet end beundre den store Hensynsfuldhed han ustandseligt yder dette Arbejde der jo har krævet mange, for ham maaske ikke altid lige lette Udsættelser. Nogle enkelte Gange har jeg talt med ham om selve Stoffet og det har da altid slaet mig at denne Mand, bortset fra det rent økonomiske Spørgsmaal, synes at forstaa Martinus Mission i saa høj en Grad, at det langtfra kan kaldes nogen Tilfældighed at det netop blev ham der kom til at trykke "Livets Bog".

Om mig selv har jeg kun det at fortælle at jeg nu har været helt rask siden Maj Maaned sidste Aar, hvad det vil sige kan vist kun forstaaes af den der selv har prøvet at leve med en saadan Sygdoms Damoklesværd over sit Hoved. Nu ønsker jeg jo blot at denne Tilstand maa vinde og vare, - og, kan jeg tilføje, jeg tror det.

Til Slut vil jeg saa bede Dem modtage de kærligste Hilsner til Dem selv og Deres Børn, saavel som jeg ogsaa beder Dem modtage de hjerteligste Hilsner med Ønsket om alt godt i det Aar vi nu er kommet ind i.

Deres hengivne

